

EDUSKUNNAN VASTAUS 218/2005 vp

Hallituksen esitys laiksi varallisuusverolain kumoamisesta ja laiksi varojen arvostamisesta verotuksessa sekä eräiksi niihin liittyviksi laeiksi

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi varallisuusverolain kumoamisesta ja laiksi varojen arvostamisesta verotuksessa sekä eräiksi niihin liittyviksi laeiksi (HE 144/2005 vp).

Valiokuntakäsittely

Valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (VaVM 44/2005 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

varallisuusverolain kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annettu varallisuusverolaki (1537/1992) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

2 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Verovuoden 2005 ja sitä aikaisempien vuosien varallisuusverotukseen, varallisuusveron kantoon, perintään ja muutoksenhakuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Laki

varojen arvostamisesta verotuksessa

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tuloverolaissa (1535/1992) tarkoitetun jaetavan yritystulon ja yhtymän osakkaan tulosuuden pääomatulo-osuuden perusteena oleva nettovarallisuus sekä osakkeen matemaattinen arvo samoin kuin kiinteistöveron perusteena olevan kiinteistön arvo lasketaan siten kuin tässä laissa säädetään.

2 luku

Osakeyhtiön nettovarallisuus ja osakkeen matemaattinen arvo

Osakeyhtiön nettovarallisuus

2 §

Muun kuin julkisesti noteeratun yhtiön nettovarallisuus

Tuloverolain 33 b §:ssä tarkoitetun kotimaisen yhtiön osakkeen verovuoden matemaattinen arvo lasketaan verovuotta edeltävän vuoden yhtiön tilinpäätöksen mukaisen tarkistetun nettovarallisuuden perusteella. Yhtiön nettovarallisuus saadaan vähentämällä yhtiön varoista yhtiön velat.

Yhtiön varoja ovat yhtiön käyttö-, vaihto-, sijoitus- ja rahoitusomaisuus sekä muu sellainen omaisuus ja sellaiset pitkävaikutteiset menot, joilla on varallisuusarvoa. Varoina ei kuitenkaan pidetä kirjanpitolain (1336/1997) 5 luvun 18 §:n mukaisia laskennallisia verosaamisia.

Velkana pidetään taseen vastattaviin vieraaseen pääomaan merkittyjä eriä. Velkana pidetään myös:

1) vakuutuslaitoksen korvaus- ja vakuutusmaksuvastuuta sekä eläkesäätiön ja muun eläkelaitoksen eläkesitoumuksista johtuvaa vakuutusteknisten perusteiden mukaan laskettua eläkevastuuta;

2) elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 48 a §:ssä tarkoitettua lakisääteistä eläkevakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön vakavaraisuutensa parantamiseksi tekemää varausta;

3) pääomalainaa silloin, kun se on taloudellisesti luonteeltaan vierasta pääomaa.

Velkana ei pidetä kirjanpitolain 5 luvun 18 §:n mukaisia laskennallisia verovelkoja.

3 §

Yhtiön varojen arvostaminen

Rahoitusomaisuuteen kuuluvan saamisen arvoksi katsotaan nimellisarvo ja muun rahoitusomaisuuden arvoksi hankintameno, joista molemmista on tehty elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 17 §:ssä tarkoitetut arvonalentumisvähennykset. Ulkomaarahan määräisen saamisen arvoksi katsotaan kuitenkin kirjanpitolain 5 luvun 3 §:ssä tarkoitettu arvo.

Vaihto-omaisuuden arvoksi katsotaan hankintameno, josta on vähennetty elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 28 §:n 1 momentissa tarkoitettu arvonalentumisvähennys.

Sijoitusomaisuuden arvoksi katsotaan hankintamenon ja elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 5 §:n 6 kohdassa tarkoitetun arvonorotuksen yhteismäärä, josta on vähennetty mainitun lain 29 §:ssä tarkoitettu arvonalentumisvähennys.

Käyttöomaisuuden sekä sellaisten pitkävaikutteisten menojen, joilla on varallisuusarvoa, arvoksi katsotaan verovuoden päättyessä tuloverotuksessa poistamatta oleva arvo.

Muuhun kuin vaihto- tai sijoitusomaisuuteen kuuluva kiinteistö, rakennus ja rakennelma arvostetaan 1 ja 4 momentista poiketen verovuotta edeltävän vuoden vertailuarvoon, jos se on poistamatonta hankintamenoa suurempi. Metsän vertailuarvona pidetään 7 §:ssä tarkoitettua arvoa ja maatalousmaan vertailuarvona 20 §:n mukaista arvoa, kiinteistöverolain (654/1992) 3 §:ssä tarkoitettua muun kiinteistön samoin kuin metsäveroasetuksen (1208/1991) 5 §:ssä tarkoitettua alueen vertailuarvona nollaa sekä muun kiinteistön vertailuarvona tämän lain 5 luvussa tarkoitettua verotusarvoa.

Muuhun kuin vaihto- tai sijoitusomaisuuteen kuuluvat julkisesti noteeratut arvopaperit ja sijoitusrahasto-osuudet sekä tässä luvussa tarkoitettua yhtiön osakkeet, lukuun ottamatta asunto-osakeyhtiön ja määrätyn huoneiston hallintaan oikeuttavan kiinteistöosakeyhtiön osakkeita, arvostetaan 1 ja 4 momentista poiketen niiden yhteenlaskettuun verovuotta edeltävän vuoden 4 ja 5 §:ssä tarkoitettuun vertailuarvoon, jos se on niiden yhteenlaskettua poistamatonta hankintamenoa suurempi.

Muuhun kuin elinkeinotoimintaan kuuluvat varat arvostetaan vastaavasti soveltuvin osin tässä pykälässä tarkoitettulla tavalla.

Jos yhtiön tilikausi päättyy 30 päivänä syyskuuta tai sitä ennen, yhtiön kiinteistön, rakennuksen ja rakennelman vertailuarvona sekä arvopaperien yhteenlaskettuna vertailuarvona tätä pykälää sovellettaessa pidetään 5 ja 6 momentista poiketen verovuotta edeltänyttä vuotta edeltäneen vuoden vertailuarvoa.

4 §

Yhtiön varoihin kuuluvan noteeratun arvopaperin vertailuarvo

Julkisesti noteeratun arvopaperin vertailuarvo on 70 prosenttia arvopaperin tilinpäätöspäivän mukaisesta päätöskurssista.

Julkisesti noteeratulla arvopaperilla tarkoitetaan tässä pykälässä:

1) arvopaperimarkkinalain (495/1989) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettua julkisen kaupankäynnin kohteena tai muulla säännellyllä ja viranomaisen valvonnassa olevalla markkinalla kaupankäynnin kohteena olevaa arvopaperia; ja

2) kaupankäynnistä vakioituilla optioilla ja termiineillä annetun lain (772/1988) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettua optioyhteisössä vakioitua johdannaissopimusta ja arvopaperimarkkinalain 10 luvun 1 a §:ssä tarkoitettua vakioituihin optioihin tai termiineihin rinnastettavaa johdannaissopimusta.

Sijoitusrahastolain (48/1999) 2 §:n 2 ja 10 kohdassa tarkoitettua sijoitusrahaston ja yhteissijoitusyrityksen osuuden vertailuarvoksi katsotaan 70 prosenttia käyvästä arvosta.

5 §

Yhtiön varoihin kuuluvan muun yhtiön osakkeen vertailuarvo

Muun kuin julkisesti noteeratun yhtiön osakkeen vertailuarvo lasketaan noudattaen matemaattisen arvon laskemista koskevia säännöksiä 2—5 momentissa säädetyin poikkeuksin.

Vertailuarvoa laskettaessa nettovarallisuudesta vähennetään tilikaudelta jaettavaksi päätetty osinko. Vertailuarvo saa olla enintään 50 prosenttia edellisen vuoden vertailuarvoa korkeampi. Jos edellisen vuoden vertailuarvo on nolla, katsotaan vertailuarvoksi verovuoden ja edellisen vuoden vertailuarvon keskiarvo.

Verovuoden aikana tapahtunut osakepääoman korottaminen ja alentaminen, yhtiön osakkeiden lunastaminen ja muu hankkiminen ja luovuttaminen sekä osakkeen nimellisarvon tai kirjanpidollisen vasta-arvon muutos otetaan osakkeen vertailuarvoa laskettaessa huomioon, jos uusmerkinnässä osakkeiden merkintäaika on päättynyt tai osakkeet on hankittu tai luovutettu ennen verovuoden loppua taikka jos muu muutos on merkitty kaupparekisteriin ennen verovuoden päättymistä. Yhtiön nettovarallisuus lasketaan tällöin siten, että nettovarallisuuteen lisätään yhtiöön tullut uusi maksullinen pääoma ja

osakkeiden luovutuksessa saatu määrä sekä vähennetään osakepääoman alentamisen ja osakkeiden lunastamisen ja hankkimisen vuoksi yhtiön osakkaille maksettu määrä.

Osakkeen vertailuarvo saadaan jakamalla uusi nettovarallisuus osakkeiden uudella lukumäärällä.

Osakkeen edellisen vuoden vertailuarvo muunnetaan vertailuarvoa määrättäessä vertailukelpoiseksi siten, että edellisen vuoden osakkeiden yhteenlaskettuun vertailuarvoon lisätään yhtiöön tullut uusi maksullinen pääoma ja vähennetään osakepääoman alentamisen ja osakkeiden lunastamisen ja hankkimisen vuoksi yhtiön osakkaille maksetun pääoman määrä. Näin saatu uusi osakekannan arvo jaetaan uudella osakkeiden lukumäärällä.

6 §

Yhtiön varoihin kuuluvan ulkomaisen yhtiön osakkeen vertailuarvo

Muun kuin julkisesti noteeratun ulkomaisen yhtiön osakkeen vertailuarvo lasketaan noudattaen soveltuvien osin, mitä 5 §:ssä säädetään.

7 §

Yhtiön varoihin kuuluvan metsän vertailuarvo

Metsän vertailuarvoksi katsotaan metsän keskimääräinen vuotuinen tuotto kerrottuna luvulla 10. Metsäksi luetaan maapohja ja puusto.

Verohallitus vahvistaa vuosittain metsän keskimääräisen vuotuisen tuoton kunnittain hehtaarilta siten, että sen muutos kunnan verovuoden 2005 keskimääräiseen puhtaaseen tuottoon verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta vuoden 2005 syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

Jos verovuoden aikana tapahtuneen kuntajaon muutoksen vuoksi metsälle viimeksi vahvistetut keskimääräiset vuotuiset tuotot poikkeavat toisistaan kunnan eri osissa, metsän viimeksi vahvistettuna keskimääräisenä vuotuisena tuottona pidetään näiden tuottojen pinta-alojen suhteessa painotettua keskiarvoa.

8 §

Yhtiön velkojen arvostaminen

Yhtiön velat arvostetaan niiden nimellisarvoon. Jos velka on indeksiin tai muuhun vertailuperusteeseen sidottu, sen arvona pidetään muuttuneen vertailuperusteen mukaista arvoa. Ulkomaanrahan määräiset velat arvostetaan kirjanpitolain 5 luvun 3 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Osakkeen matemaattinen arvo

9 §

Osakkeen matemaattinen arvo

Osakkeen matemaattinen arvo lasketaan jakamalla tarkistetun nettovarallisuuden määrä yhtiön ulkona olevien osakkeiden lukumäärällä. Yhtiön lunastamat ja muutoin hankkimat omat osakkeet jätetään matemaattista arvoa laskettaessa lukuun ottamatta.

10 §

Uuden yhtiön osakkeen arvostaminen

Uuden yhtiön, jota ei voida katsoa perustetun ennestään olemassa olleen liikkeen, ammatin, maatalouden tai metsätalouden taikka yhtymän tai yhteisön toiminnan jatkamista varten ja jonka ensimmäinen tilikausi ei ole päättynyt ennen verovuoden alkua, osakkeen matemaattiseksi arvoksi katsotaan osakkeen nimellisarvo tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollinen vasta-arvo taikka yhtiön tai sen osakkaan sitä vaatiessa nimellisarvoa tai kirjanpidollista vasta-arvoa korkeampi osakkeen merkintähinta.

11 §

Toimintamuodon muutoksessa siirtyneet varat ja velat

Jos aikaisemmin harjoitetun toiminnan varat ja velat ovat toimintamuodon muutoksessa siirtyneet samoista arvoista perustetulle osakeyhtiölle, yhtiön nettovarallisuus lasketaan siirty-

västä toiminnasta laaditun, verovuotta edeltävän viimeisen tilinpäätöksen perusteella. Jos yritysmuotoa muutettaessa vain osa varoista ja veloista on siirtynyt osakeyhtiölle, vain siirtyneet varat ja velat otetaan huomioon yhtiön nettovarallisuutta laskettaessa.

12 §

Osakepääoman muutokset

Jos osakepääoman korottaminen on tapahtunut sen jälkeen, kun verovuoden alkua edeltänyt viimeisin tilikausi on päättynyt, korottamisen yhteydessä merkittyjen uusien osakkeiden matemaattiseksi arvoksi verovuonna katsotaan osakkeen nimellisarvo. Nimellisarvon puuttuessa arvoksi katsotaan osakkeen kirjanpidollinen vasta-arvo taikka yhtiön tai sen osakkaan niin vaatiesa nimellisarvoa tai kirjanpidollista vasta-arvoa korkeampi merkintähinta.

13 §

Yhtiön sulautuminen ja jakautuminen

Yhtiöiden sulautuminen, jakautuminen ja muut vastaavat muutokset otetaan matemaattista arvoa laskettaessa erikseen huomioon.

Jos sulautuminen on tullut voimaan sen tilikauden päättymiseen mennessä, jolta osinko jaetaan, ja osinko on nostettavissa sen kalenterivuoden kuluessa, jonka aikana tilikausi on päättynyt, vastaanottavan yhtiön ja kombinaatiosulautumisessa syntyvän uuden yhtiön nettovarallisuus saadaan laskemalla yhteen vastaanottavan yhtiön ja sulautuvien yhtiöiden nettovarallisuudet. Vastaanottavan yhtiön varoihin ei kuitenkaan lueta sen omistamia sulautuvan yhtiön osakkeita. Jos sulautumisvastike muodostuu muusta kuin vastaanottavan yhtiön osakkeista, otetaan tämä niin ikään vastaanottavan yhtiön varallisuutta vähentävänä huomioon. Osakkeen matemaattinen arvo saadaan jakamalla näin saatu nettovarallisuus vastaanottavan yhtiön tai syntyneen uuden yhtiön ulkona olevien osakkeiden lukumäärällä.

Yhtiön jakautuminen otetaan huomioon jakautuvan ja vastaanottavan yhtiön osakkeen matemaattista arvoa laskettaessa noudattaen soveltuvin osin, mitä 2 momentissa säädetään.

14 §

Muutoksenhaku

Poiketen siitä, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) säädetään muutoksenhakuun oikeutetuista, osakkeen matemaattiseen arvoon saa hakea muutosta myös osakeyhtiö, jonka osakkeen arvosta on kysymys.

3 luku

Muun yrityksen elinkeinotoiminnan nettovarallisuus ja sen arvo

15 §

Muun yrityksen elinkeinotoiminnan nettovarallisuus

Tuloverolain 38 ja 40 §:ssä tarkoitettu elinkeinotoiminnan nettovarallisuus on se jäännös, joka saadaan kun yrityksen elinkeinotoiminnan varoista vähennetään velat.

Tuloverolain 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettun elinkeinoyhtymän elinkeinotoiminnan varoina ei pidetä yhtymän saamia osakkeita.

Luonnollisen henkilön ja kotimaisen kuolinpesän varoina ei pidetä korkotulon lähdeverosta annetussa laissa (1341/1990) tarkoitettua joukkovelkakirjaa eikä mainitussa laissa tarkoitettua talletusta silloinkaan, kun talletukselle ei ole maksettu korkoa, eikä myöskään talletusten ja obligaatioiden veronhuojennuslaissa (726/1988) tarkoitettua verovapaata talletusta. Sama koskee myös vastaavia Euroopan talousalueella olevia talletuksia ja yleisön merkittäviksi tarjottuja Euroopan talousalueella olevan julkisyhteisön tai kirjanpitovelvollisen koronmaksajan Euroopan talousalueella liikkeeseen laskemia joukkovelkakirjoja.

Velkana ei pidetä yrityksen omaa pääomaa ja rahastoja tai muita kuin 2 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettuja varauksia.

Velkana ei myöskään pidetä 3 momentissa tarkoitettuihin talletuksiin ja joukkovelkakirjoihin kohdistuvaa velkaa.

16 §

Yrityksen varojen arvostaminen

Yrityksen varat arvostetaan 3 §:n 1—6 momentissa säädetyllä tavalla.

17 §

Yrityksen velkojen arvostaminen

Yrityksen velat arvostetaan 8 §:ssä säädetyllä tavalla.

18 §

Muun omaisuuden arvo

Muissa kuin edellä tässä luvussa tarkoitetuissa tilanteissa yrityksen varoihin kuuluva omaisuus arvostetaan siihen käypään arvoon, joka sillä oli verovuoden päättyessä omistajan hallussa ja sillä paikalla, missä omaisuus oli. Käyvällä arvolla tarkoitetaan omaisuuden todennäköistä luovutushintaa.

4 luku

Muun yrityksen maatalouden netto-varallisuus ja sen arvo

19 §

Maatalouden nettovarallisuus

Tuloverolain 38 ja 39 §:ssä tarkoitettu maatalouden nettovarallisuus on se jäännös, joka saadaan, kun maatalouden varoista vähennetään velat.

Maatalouden varoihin ei lueta:

- 1) rahavaroja eikä saamisia;
- 2) tämän lain 31 §:n 3 kohdassa tarkoitettua maatalaan kuuluvan etuuden arvoa;
- 3) verovelvollisen maataloustuotantoa varten pitämiä kotieläimiä;
- 4) verovelvollisen harjoittamastaan maataloudesta saamia tuotteita;
- 5) maatalouden harjoittamista varten hankittuja siemeniä, lannoitteita, väkirehua eikä muita vastaavanlaisia tarvikkeita;
- 6) viljelijälle myönnettyä ja vahvistettua CAP-maatilatukioikeutta.

20 §

Maatalousmaan arvo

Maatalousmaan ja sen kasvuston arvoksi katsotaan maatalousmaan keskimääräinen vuotuinen tuotto kerrottuna luvulla seitsemän. Maatalousmaaksi katsotaan pelto, puutarha sekä luonnonniitty ja luonnonlaidun.

Verohallitus vahvistaa vuosittain pellon keskimääräisen vuotuisen tuoton hehtaarilta kunnittain siten, että muutos viimeksi vahvistettuun keskimääräiseen vuotuiseseen tuottoon verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta verovuotta edeltäneen vuoden syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

Jos verovuoden aikana tapahtuneen kuntajajon muutoksen vuoksi pellolle viimeksi vahvistetut keskimääräiset vuotuiset tuotot poikkeavat toisistaan kunnan eri osissa, pellon viimeksi vahvistettuna keskimääräisenä vuotuisena tuotona pidetään näiden tuottojen pinta-alojen suhteessa painotettua keskiarvoa.

Salaojitettuna maatalousmaan arvoon lisätään Verohallituksen vuosittain hehtaarilta vahvistama lisäarvo. Salaojituslisä vahvistetaan siten, että sen muutos viimeksi vahvistettuun salaojituslisään verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta verovuotta edeltäneen vuoden syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

21 §

Maatalouden rakennuspaikan arvo

Maatalouden tuotantorakennuksen rakennuspaikan arvo määrätään kertomalla vastaavan suuruiselle maatalousmaalle 20 §:n nojalla määrätty arvo neljällä. Rakennuspaikka käsittää rakennuksen alla olevan maan sekä sen välittömässä läheisyydessä olevan pihamaan.

Maatalouden asuinrakennuksen rakennuspaikan arvo määrätään siten kuin 29 §:ssä säädetään.

22 §

Maatalouden asuinrakennuksen arvo

Maatalouden asuinrakennuksen arvo määrätään siten kuin 30 §:ssä säädetään.

23 §

Maatalouden tuotantorakennuksen arvo

Maatalouden tuotantorakennuksen tai rakennelman arvoksi katsotaan tuloverotuksessa verovuoden päättyessä poistamatta oleva rakennuksen ja rakennelman hankintamenon osa.

24 §

Maatalouteen kuuluvan erikseen hankitun CAP-maatilatukioikeuden arvo

Erikseen hankitun CAP-maatilatukioikeuden arvona pidetään verovuoden päättyessä tuloverotuksessa poistamatta olevaa hankintamenon osaa.

25 §

Maatalouden koneiden ja laitteiden arvo

Maatalouden koneiden, kaluston ja laitteiden arvoksi katsotaan verovuoden päättyessä tuloverotuksessa poistamatta oleva omaisuuden hankintamenon osa, ei kuitenkaan käypää arvoa korkeampaa määrää.

26 §

Maatalouteen kuuluvan osakkeen ja osuuden arvo

Maatalouteen kuuluvan osakkeen arvona pidetään 4—6 §:ssä tarkoitettua vertailuarvoa.

Maatalouteen kuuluvan osuuskunnan osuuden arvo lasketaan osuismaksun suuruutta vastaavaksi. Jos osuuden omistamiseen liittyy erityisiä etuja, jotka edellyttävät poikkeamista tästä menettelystä, voidaan osuuden verotusarvo vahvistaa tarvittaessa noudattaen, mitä osakkeen matemaattisen arvon laskemisesta säädetään.

27 §

Muun omaisuuden arvo

Muissa kuin tässä luvussa tarkoitetuissa tilanteissa maatalouden varoihin kuuluva omaisuus arvostetaan siihen käypään arvoon, joka sillä oli verovuoden päättyessä omistajan hallussa ja sillä paikalla, missä omaisuus oli. Käyvällä arvolla tarkoitetaan omaisuuden todennäköistä luovutushintaa.

5 luku

Kiinteistön verotusarvo

28 §

Kiinteistön verotusarvo

Kiinteistön verotusarvo määrätään erikseen maapohjan ja rakennusten osalta.

29 §

Kiinteistön maapohjan verotusarvo

Maapohjan verotusarvoa määrittäessä on otettava huomioon kiinteistön käyttötarkoitus, rakennusoikeus, sijainti, liikenneyhteydet, sopivuus rakennustarkoituksiin, kunnallisteknisten töiden valmiusaste sekä laadultaan ja sijainniltaan vastaavista kiinteistöistä paikkakunnalla

vapaassa kaupassa normaaleissa oloissa maksettujen hintojen perusteella todettu kohtuullinen hintataso. Maapohjana pidetään myös sellaista maatilaan kuuluvaa rakennusmaa-aluetta, jolle on vahvistettu asemakaava. Maapohjan verotusarvoon luetaan myös oikeus rakennettuun tai rakenteilla olevan kosken vesivoimaan.

Sellaiselle maatilaan kuuluvalla rakennusmaa-alueelle, josta verovelvollinen on myynyt ja voi edelleen myydä maata rakennustarkoitukseen, arvo määrätään noudattaen soveltuvin osin 1 momentin säännöksiä. Lisäksi on otettava huomioon rakennusmaa-alueesta teiksi ja yleisiksi alueiksi käytettävän maan osuus sekä se aika, jonka arvioidaan kuluvan ennen kuin maata todennäköisesti tullaan käyttämään rakennusmaana.

Jollei tontin tai rakennuspaikan rakennusoikeutta ole käytetty täyteen määrään ja jollei sillä olevien rakennusten arvo ole tontin arvoon verrattuna vähäinen, tontin arvoa on alennettava kohtuullisesti.

Verohallitus vahvistaa vuosittain verotusta varten kunkin kunnan osalta tarkemmat laskentaperusteet, joiden mukaan rakennusmaan verotusarvo lasketaan.

30 §

Rakennuksen ja rakennelman verotusarvo

Rakennuksen, rakennelman ja vesivoimalaitoksen arvoksi katsotaan jälleenhankinta-arvo vähennettynä seuraavilla vuotuisilla ikäalennuksilla:

1) asuin-, toimisto- ja muu niihin verrattava rakennus: puinen 1,25 % ja kivinen 1 %;

2) myymälä-, varasto-, tehdas-, työpaja-, talous- ja muu niihin verrattava rakennus sekä muu kuin vesivoimalaitokseen kuuluva voima-asema: puinen 5 % ja kivinen 4 %;

3) varasto- ja muu rakennelma 10 %;

4) vesivoimalaitokseen kuuluva rakennus, pato, allas ja muu rakennelma 1 %;

5) välittömästi ydinvoimalaitostoimintaa palveleva rakennus tai rakennelma 2,5 %.

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään tarkemmin jälleenhankinta-arvon laskemisesta.

Jos rakennus tai rakennelma on vaurioitunut tai muutoin menettänyt arvoaan enemmän kuin ikäalennukset edellyttävät, jälleenhankinta-arvoa vähennetään arvon alenemista vastaavalla määrällä. Jos rakennuksessa tai rakennelmassa on sen valmistumisen jälkeen suoritettu perusrakennuksia tai huomattavia kunnossapitotöitä, on ikäalennusta harkinnan mukaan alennettava.

Käytössä olevan rakennuksen tai rakennelman arvoksi katsotaan 1 momentin säännösten estämättä vähintään 20 prosenttia rakennuksen tai rakennelman jälleenhankinta-arvosta. Edellä 1 momentin 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen rakennusten ja rakennelmien arvoksi katsotaan kuitenkin aina vähintään 40 prosenttia niiden jälleenhankinta-arvosta.

31 §

Maatilan tuotantorakennuksen, rakennuspaikan ja eräiden etuuskien verotusarvo

Poiketen siitä, mitä edellä tässä luvussa säädetään, katsotaan maa- ja metsätalouteen kuuluvan:

1) tuotantorakennuksen verotusarvoksi tuloverotuksessa verovuoden päättyessä poistamatta oleva rakennuksen ja rakennelman hankintamenon osa;

2) tuotantorakennuksen rakennuspaikan, joka käsittää rakennuksen alla olevan maan sekä sen välittömässä läheisyydessä olevan pihamaan, arvoksi vastaavan suuruiselle maatalousmaalle 20 §:n nojalla määrätty arvo kerrottuna neljällä; ja

3) kiven-, soran-, saven- ja turpeenottoaika tai muu vastaavan etuuden, jota käytetään muuhun kuin maa- tai metsätalouden omiin tarpeisiin, arvoksi se pääoma-arvo, joka sillä on verovuoden päättyessä laskettuna etuudesta saatavan puhtaan tulon, etuuden todennäköisen kestoajan ja kahdeksan prosentin korkokannan mukaan.

32 §

Kiinteistön verotusarvon enimmäismäärä

Jos kiinteistön kiinteistöveron alaisten osien ja etuuksien verotusarvojen yhteismäärä on näiden osuuksien ja etuuksien yhteenlaskettua käypää arvoa suurempi, katsotaan kiinteistön kiinteistöveron alaisten osien ja etuuksien arvoksi niiden käypä arvo.

Käyvällä arvolla tarkoitetaan sitä käypää arvoa, joka omaisuudella oli verovuoden päätyessä omistajan hallussa ja sillä paikalla, missä omaisuus oli, tai omaisuuden todennäköistä luovutushintaa, jos se on edellä mainittua arvoa suurempi.

6 luku

Voimaantulo

33 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Yhtiön 1 päivänä tammikuuta 2006 tai sen jälkeen, viimeistään kuitenkin 30 päivänä syyskuu-

ta 2006 päättyvän tilikauden tilinpäätöksen mukaista tarkistettua nettovarallisuutta laskettaessa pidetään 5 ja 6 §:ssä tarkoitetun osakkeen vertailuarvona osakeyhtiön vuonna 2004 päättyneen tilikauden tilinpäätöksen perusteella laskettua varallisuusverolaissa (1537/1992) tarkoitettua verotusarvoa. Yhtiön 1 päivänä lokakuuta 2006 tai sen jälkeen, viimeistään kuitenkin 30 päivänä syyskuuta 2007 päättyvän tilikauden tilinpäätöksen mukaista nettovarallisuutta laskettaessa pidetään 5 ja 6 §:ssä tarkoitetun osakkeen vertailuarvona osakeyhtiön vuonna 2005 päättyneen tilikauden tilinpäätöksen perusteella laskettua varallisuusverolaissa tarkoitettua verotusarvoa.

Muun yrityksen vuonna 2006 päättyvän tilikauden tilinpäätöksen mukaista nettovarallisuutta laskettaessa pidetään 5 ja 6 §:ssä tarkoitetun osakkeen vertailuarvona osakeyhtiön vuonna 2005 päättyneen tilikauden tilinpäätöksen perusteella laskettua varallisuusverolaissa tarkoitettua verotusarvoa.

Tämän lain 5 §:ssä tarkoitetun osakkeen verovuoden 2007 vertailuarvo saa olla enintään 50 prosenttia osakeyhtiön vuonna 2005 päättyneen tilikauden tilinpäätöksen perusteella laskettua varallisuusverolaissa tarkoitettua osakkeen verotusarvoa korkeampi.

Laki**tuloverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 41 §:n 2 ja 3 momentti sekä 136 §:n 1 ja 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 136 §:n 1 momentti laissa 716/2004 ja 136 §:n 2 momentti laissa 1565/1995, ja

muutetaan 33 b §:n 1 momentti, 33 c §:n 3 momentti, 41 §:n 1 momentti ja 123 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat, 33 b §:n 1 momentti ja 33 c §:n 3 momentti mainitussa laissa 716/2004 ja 123 §:n 1 momentti laissa 1734/1995, seuraavasti:

33 b §

*Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä
saatu osinko*

Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatu osinko on verovapaata tuloa siihen määrään saakka, joka vastaa varojen arvostamisesta verotuksessa annetussa laissa (/) tarkoitetulle osakkeen verovuoden matemaattiselle arvolle laskettua yhdeksän prosentin vuotuista tuottoa. Siltä osin kuin verovelvollisen saamien tällaisten osinkojen määrä ylittää 90 000 euroa, osingoista 70 prosenttia on pääomatulona ja 30 prosenttia verovapaata tuloa.

33 c §

Ulkomaiselta yhteisöltä saatu osinko

Ulkomaisen yhtiön osakkeiden 33 b §:n 1 momentissa tarkoitettu vuotuinen tuotto lasketaan siitä osakkeen käyvästä arvosta, joka sillä oli omistajan hallussa osingon jakovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä. Käyvällä arvolla tarkoitetaan omaisuuden todennäköistä luovutushintaa.

41 §

Nettovarallisuuden laskenta

Laskettaessa 38—40 §:n mukaista pääomatulo-osuutta nettovarallisuus lasketaan sekä varat ja velat arvostetaan varojen arvostamisesta verotuksessa annetussa laissa säädetyllä tavalla.

123 §

*Sulautumisen ja jakautumisen vaikutus
tappioiden vähentämiseen*

Yhteisön jakauduttua jakautuvan yhteisön tappiot siirtyvät vastaanottaville yhteisöille samassa suhteessa kuin jakautuvan yhteisön varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain 2 luvussa tarkoitettu nettovarallisuus siirtyy vastaanottaville yhteisöille. Jos jakautuvan yhteisön verotuksessa on useita tulolähteitä, tulolähteen vahvistetut tappiot siirtyvät niille vastaanottaville yhtiöille, joilla on vastaava tulolähde.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 123 §:n 1 momentin ja 136 §:n 1 momentin muutosta sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa. Muilta osin lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2007 toimitettavassa verotuksessa.

Laki

perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 9 §:n 1 momentti, 10 § ja 55 §:n 2 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 9 §:n 1 momentti laissa 520/1959 ja 55 §:n 2 momentti laissa 559/2005,
sekä

lisätään 55 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1110/1994, 507/1998, 909/2001 ja mainitussa laissa 559/2005, uusi 3 ja 4 momentti, jolloin nykyinen 3—6 momentti siirtyy 5—8 momentiksi, seuraavasti:

9 §

Perintöveron perusteeksi pannaan se käypä arvo, mikä omaisuudella oli verovelvollisuuden alkaessa. Käyvällä arvolla tarkoitetaan omaisuuden todennäköistä luovutushintaa.

10 §

Koroton saaminen, joka ei ole verovelvollisuuden alkaessa erääntynyt, arvostetaan 9 §:n 1 momentista poiketen siihen arvoon, joka sillä on verovelvollisuuden alkaessa laskettuna kahdeksan prosentin korkokannan mukaan ja ottaen lukuun vain täydet vuodet.

Verovelvollisen jäljellä olevaksi eliniäksi tarkoitettua nautintaoikeuden, eläkkeen ja muun edun arvo lasketaan kertomalla edusta saatavan vuositulon määrä etuun oikeutetun henkilön iän mukaan määräytyvällä kertoimella seuraavasti:

Verovelvollisen ikä	Luku, jolla vuositulon määrä kerrotaan
alle 44 vuotta	12
44—52 vuotta	11
53—58 vuotta	10
59—63 vuotta	9
64—68 vuotta	8
69—72 vuotta	7
73—76 vuotta	6
77—81 vuotta	5
82—86 vuotta	4
87—91 vuotta	3
92 tai enemmän	2

Verovelvolliselle määrävuosiksi tuleva etuus arvostetaan siihen pääoma-arvoon, joka sillä on verovelvollisuuden alkaessa laskettuna etuuden

voimassaoloajasta jäljellä olevien täysien vuosien luvun ja 8 prosentin korkokannan mukaan.

55 §

Maksuunpanematta jätettävän veron osan laskemiseksi vähennetään tämän lain mukaan määrätystä verosta vero, joka perintöosuudesta tai lahjasta olisi määrättävä, jos maatalan maatalousmaa ja sitä vastaava CAP-maatilatuki-oikeus, rakennukset, rakennelmat, koneet, kalusto ja laitteet sekä niihin kohdistuvat velat samoin kuin muuhun yritykseen kuin maatalaan kuuluva yritysvarallisuus arvostettaisiin määrään, joka vastaa 40 prosenttia verovelvollisuuden alkamista edeltäneeltä vuodelta toimitettavassa tai toimitetussa tuloverotuksessa noudatettavien tai noudatettujen, varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (/) 3 ja 4 luvun mukaisten perusteiden mukaisesta määrästä. Osa-
keyhtiön yritysvarallisuus arvostetaan määrään, joka vastaa 40 prosenttia mainitun lain 4 ja 5 §:n mukaisten perusteiden mukaan lasketusta määrästä.

Varat, joita ei lueta nettovarallisuuteen, arvostetaan seuraavasti:

1) maatalaan kuuluva metsä 40 prosenttiin sen varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain 7 §:n mukaisesta arvosta;

2) maatalan asuinrakennus ja metsätalouden tuotantorakennuksen rakennuspaikka 40 prosenttiin varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain 5 luvun mukaisten perusteiden mukaisesta määrästä;

3) metsätalouden tuotantorakennukset, koneet ja laitteet 40 prosenttiin niiden verotuksessa poistamatta olevasta hankintamenosta; ja

4) muut varat 40 prosenttiin niiden käyvästä arvosta.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu erotus tai, jos se on suurempi kuin 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua perintö- ja lahjaveron 850 euron ylime-

nevä osa, viimeksi mainittu määrä jätetään maksuunpanematta.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20__.

Lakia sovelletaan, kun verovelvollisuus on alkanut 1 päivänä tammikuuta 2006 tai sen jälkeen. Lain 55 §:ää sovelletaan niihin sukupolvenvaihdoksiin, joissa verovelvollisuus on alkanut 1 päivänä tammikuuta 2007 tai sen jälkeen.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 1 §:n 2 momentti, 3 §:n 1 ja 2 momentti, 7, 10 ja 58 §, 84 §:n 1 momentti ja 85 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 2 momentti osaksi laissa 997/1996, 7, 10 ja 58 § laissa ____/2005, 84 §:n 1 momentti laissa 536/1996 ja 85 §:n 1 momentti laissa 505/1998, seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

— — — — —
Lakia sovelletaan seuraaviin veroihin ja mak-
suihin:

- 1) valtiolle tulon perusteella suoritettava vero (*valtionvero*);
- 2) kunnalle tulon perusteella suoritettava vero (*kunnallisvero*);
- 3) yhteisön ja yhteisötuuden tulon perusteella suoritettava vero (*yhteisön tulovero*);
- 4) evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle suoritettava vero (*kirkollisvero*); ja
- 5) Kansaneläkelaitokselle suoritettava vakuutetun maksu (*sairausvakuutusmaksu*).

— — — — —

3 §

Verovuosi

Veroa suoritetaan verovuonna saadusta tulosta.

Verovuosi on kalenterivuosi tai, jos kirjanpitolaisissa (1336/1997) tarkoitettuna tilikautena ei ole kalenterivuosi, se tai ne tilikaudet, jotka ovat kalenterivuoden aikana päättyneet.

— — — — —

7 §

Velvollisuus antaa veroilmoitus tai muu ilmoitus

Verovelvollisen on verotusta varten ilmoitettava veroviranomaiselle veronalaista tulonsa, niistä tehtävät vähennykset, tiedot varoistaan ja veloistaan sekä muut verotukseen vaikuttavat tiedot.

Veroviranomainen lähettää luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle, jolla voidaan olettaa olleen verovuonna veronalaista tuloa tai 10 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuja varoja tahi velkoja, veroviranomaisella olevien tietojen perusteella esitetyt veroilmoituksen.

Verovelvollisen on tarkistettava esitetyssä veroilmoituksessa olevat tiedot. Jos tiedoissa on puutteita tai virheitä, verovelvollinen on velvollinen korjaamaan ja täydentämään tiedot sekä palauttamaan veroilmoituksen. Jos tiedot ovat oikeat eikä verovelvollisella ole muita veron-

alaisia tuloja, vähennyksiä, varoja tai velkoja tahi muita verotukseen vaikuttavia tietoja taikka vaatimuksia, veroilmoitusta ei palauteta, jollei veroviranomainen erikseen niin vaadi. Elinkeinotoiminnan ja maatalouden veroilmoitus on kuitenkin aina annettava. Metsätaloutta harjoittavan verovelvollisen on annettava metsätaloutta koskeva veroilmoitus. Metsätalouden veroilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse antaa, jos verovelvollisella ei ole verovuonna ollut metsätalouden tuloa, vähennyksiä tai muita verotukseen vaikuttavia tietoja.

Jos verovelvollinen ei palauta esitätettyä veroilmoitusta, hänen katsotaan antaneen veroilmoituksen esitätetyssä veroilmoituksessa olevien tietojen mukaisena.

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän, joka ei ole saanut 2 momentissa tarkoitettua esitätettyä veroilmoitusta ja jolla on verovuonna ollut veronalaista tuloa tai 10 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuja varoja tai velkoja taikka muita verotukseen vaikuttavia tietoja, on verotusta varten annettava kehotusta veroilmoitus.

Yhteisön, yhtymän ja jokaisen muun verovelvollisen, jolla on verovuonna ollut veronalaista tuloa tai varoja tai velkoja taikka muita verotukseen vaikuttavia tietoja, on verotusta varten annettava kehotusta veroilmoitus. Tuloverolain 20—22 §:ssä tarkoitettua yhteisön, yhteisyyden, asunto-osakeyhtiön sekä sellaisen kiinteistöosakeyhtiön ja asunto-osuuskunnan, jonka osake tai osuus oikeuttaa määrätyn huoneiston hallintaan, ei kuitenkaan tarvitse antaa kehotusta veroilmoitusta yksinomaan varoistaan ja veloistaan, ellei kysymys ole kiinteistöverotukseen vaikuttavista, verovuoden aikana muuttuneista tiedoista. Mitä tässä momentissa säädetään, ei koske luonnollista henkilöä tai kuolinpesää.

Velvollinen antamaan veroilmoituksen on lisäksi jokainen, jolta veroviranomainen sitä erikseen vaatii.

Verovelvollisen on verotusta varten annettava myös muita kuin edellä tarkoitettuja verotusta koskevia ilmoituksia. Verohallitus antaa tarkemmat määräykset ilmoitusten antamisajan-

kohdasta ja -tavasta sekä muusta menettelystä ilmoitusten antamiseksi.

10 §

Veroilmoituksessa tai muussa ilmoituksessa annettavat tiedot

Veroilmoituksessa ja sen liitteessä tai muussa ilmoituksessa on ilmoitettava 7 §:n 1 momentissa tarkoitettut tiedot ja niitä koskevat selvitykset. Verohallitus antaa tarkemmat määräykset annettavista tiedoista ja selvityksistä sekä niiden antamistavasta. Veroilmoitukseen ei liitetä tositteita, jollei Verohallitus verovalvontaan liittyvistä syistä toisin määrää.

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän on annettava veroilmoituksessaan tiedot ja niitä koskevat selvitykset vain seuraavista omistamistaan varoista:

1) kiinteistöt sekä kiinteistöverolain (654/1992) 2 §:n 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut varat;

2) asunto-osakeyhtiön ja keskinäisen kiinteistöosakeyhtiön sekä muun osakeyhtiön osakkeet ja muun yhteisön osuudet;

3) muut arvopaperit ja arvo-osuudet, ei kuitenkaan korkotulon lähdeverosta annetussa laissa (1341/1990) tarkoitettut joukkovelkakirjat;

4) osuudesta avoimeen yhtiöön, kommandiittiyhtiöön ja muuhun yhtymään;

5) hallinta- ja nautintaoikeus varallisuuteen;

6) liike- ja ammattitoiminnan sekä maatilatalouden varat.

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän on annettava veroilmoituksessaan tiedot vain seuraavista veloistaan:

1) luotto- ja rahoituslaitoksen sekä muun 16 §:n 5 momentissa tarkoitettua tahon myöntämät lainat;

2) muut lainat, joiden korko on verotuksessa vähennyskelpoinen.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen varojen ja velkojen ilmoittamisesta.

58 §

Verotuksen oikaisun jättäminen toimittamatta

Verotuksen oikaisu verovelvollisen vahingoksi voidaan jättää toimittamatta, jos verottamatta jäänyt tulo on vähäinen eikä verotuksen tasapuolisuus tai muu syy edellytä verotuksen oikaisun toimittamista.

84 §

Ennakkoratkaisun hakeminen keskusverolautakunnalta

Keskusverolautakunta voi verovelvollisen tai yhtymän kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun tuloverotuksesta siten kuin kes-

kusverolautakunnasta annetussa laissa (535/1996) säädetään.

85 §

Ennakkotiedon hakeminen verovirastolta

Verovirasto voi verovelvollisen tai yhtymän kirjallisesta hakemuksesta antaa tuloveroa koskevan tiedon siitä, kuinka verovirasto tulee hakemuksessa tarkoitetussa asiassa verotusta toimittaessa menettelemään (*ennakkotieto*).

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 51 c ja 52 c §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 51 c § ja 52 c §:n 3 momentti,
sellaisina kuin ne ovat, 51 c § laissa 661/1989 ja 52 c §:n 3 momentti laissa 1733/1995, seuraavasti:

51 c §

Yritysmuodon muutosten osalta noudatetaan, mitä tuloverolain 24 ja 28 §:ssä toimintamuodon muutoksista säädetään.

52 c §

Jakautuvan yhtiön verotuksessa vähennetyt varaukset, jotka kohdistuvat tiettyyn toimintaan, siirtyvät sille vastaanottavalle yhtiölle, jolle siirrettyyn toimintaan varaus kohdistuu. Muut

varaukset siirtyvät vastaanottaville yhtiöille samassa suhteessa kuin jakautuvan yhtiön nettovarallisuus siirtyy vastaanottaville yhtiöille. Nettovarallisuudella tarkoitetaan yhtiön varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (/) 2 luvussa tarkoitettua nettovarallisuutta jakautumisajankohtana.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa. Lain 52 c §:ää sovelletaan, kun jakautuminen on ta-

pahtunut 1 päivänä tammikuuta 2006 tai sen jälkeen.

Laki

tonnistoverolain 37 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä kesäkuuta 2002 annetun tonnistoverolain (476/2002) 37 § seuraavasti:

37 §

Yhtiön osakkeiden matemaattinen arvo

Varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (/) 2 luvussa tarkoitettua yhtiön nettovarallisuuden määrää laskettaessa ja nettovarallisuuteen kuuluvia omaisuuseriä arvostettaessa katsotaan omaisuuseristä tehtävät vähennykset teh-

dyiksi tonnistoverotettavaan toimintaan kuuluvien varojen osalta tämän lain 36 §:ssä säädetyn määräisinä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa.

Laki

kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain 1 ja 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1552/1995) 4 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1178/2004, ja
muutetaan 1 § seuraavasti:

1 §

Kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

Vieraasta valtiosta saadun tulon kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta

säädetään tässä laissa.

Tätä lakia sovelletaan myös, kun tulon kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta on määräys kansainvälisessä sopimuksessa, sikäli kuin sopimuksessa ei toisin määrätä.

Tätä lakia sovelletaan valtion tuloveroihin, kunnallisveroon, kirkollisveroon ja yhteisön tuloveroon.

Lain 4 §:n 5 momenttia koskevaa muutosta sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20__.

Vuoden 2005 ja sitä edeltävien vuosien kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista koskeviin tapauksiin sovelletaan kuitenkin edelleen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 14 §, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1544/1992 ja 719/2004, ja muutetaan lain nimike sekä 1 §:n 1 ja 2 momentti, 2 §:n 2 momentti, 16 §:n 1 momentti ja 21 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 2 momentti ja 21 §:n 2 momentti laissa 856/2005, 1 §:n 2 momentti laissa 1544/1992 sekä 16 §:n 1 momentti laissa 1563/1995, seuraavasti:

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta

1 §

Rajoitetusti verovelvollisen on suoritettava tuloveroa valtiolle sekä kunnalle tämän lain mukaan.

Rajoitetusta verovelvollisuudesta säädetään tuloverolaissa (1535/1992).

2 §

Jos tässä laissa ei toisin säädetä, noudatetaan vastaavasti, mitä muualla verolainsäädännössä säädetään rajoitetusti verovelvollisen tulojen veronalaisuudesta sekä niistä tehtävistä vähennyksistä. Lähdeveroa perittäessä tulosta tehdään ainoastaan 6 §:ssä tarkoitettu vähennys.

16 §

Edellä 13 §:ssä tarkoitettu tulosta suoritettava vero on määrättävä verovelvolliselle verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä. Ennakon käyttämisestä ja rangaistus-säännöksistä on soveltuvin osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään tai sen nojalla määrätään. Veronkannosta ja verojen tilittämisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä veronkantolaissa (609/2005) säädetään tai sen nojalla määrätään.

21 §

Muutoksen hakemiseen 13 §:ssä tarkoitettujen tulojen osalta toimitettuun verotukseen samoin kuin 13 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettujen

osuuden määrittämiseen sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa.

Laki

keskinäisestä virka-avusta verotuksen alalla Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan keskinäisestä virka-avusta verotuksen alalla Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1220/1994) 2 §:n 1 momentti seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Virka-apudirektiivin 1 artiklassa tarkoitettuja tulo- ja varallisuusveroja ovat Suomessa erityisesti seuraavat verot ja maksut:

- 1) valtion tuloverot;
- 2) yhteisön tulovero;
- 3) kunnallisvero;
- 4) kirkollisvero;
- 5) kansaneläkevakuutusmaksu;
- 6) sairausvakuutusmaksu;

7) korkotulon lähdevero;

8) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero;

9) kiinteistövero.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Verovuodelta 2005 ja sitä edeltäviltä verovuosilta toimitettua varallisuusverotusta koskevien tietojen vaihtoon viranomaisten välillä sovelletaan kuitenkin edelleen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentti ja 23 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 1 momentti laissa 707/2003 ja 23 §:n 1 momentti laissa 859/2001, seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Ennakkoperintä toimitetaan tuloverolaissa (1535/1992) tarkoitetun veronalaisen tulon perusteella valtiolle, kunnalle, seurakunnalle sekä Kansaneläkelaitokselle verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) säännösten mukaan maksettavaksi määrättävien verojen ja maksujen suorittamiseksi. Työnantajan velvollisuudesta toimittaa ennakonpidätys vakuutetun sairausvakuutusmaksun suorittamiseksi silloinkin, kun vakuutetulle maksettava palkka on tuloverolain 77 §:n nojalla verovapaata ulkomaantyötuloa, säädetään sairausvakuutuslain (1224/2004) 18 luvun 11 §:n 2 momentissa.

3 §

Ennakkoperinnän vastaavuusvaatimus

Jollei 4 §:stä muuta johdu, ennakonpidätyksen määrän on vastattava mahdollisimman tarkoin verovelvollisen ennakonpidätyksen alaisesta tulosta verovuoden veroasteikkolain ja muiden verovuoden veroperusteiden mukaan maksettavaa verojen ja maksujen yhteismäärää. Ennakonkannossa verovelvollisen maksettavaksi pannaan määrä, joka vastaa mahdollisimman tar-

koin verovelvollisen tuloista verovuonna sovellettavien veroperusteiden mukaan maksettavaa verojen ja maksujen yhteismäärää, vähennettynä ennakonpidätyksenä ja yhtiöveron hyvityksenä kertyväksi arvioidulla määrällä.

23 §

Ennakonkannon toimittaminen

Elinkeinotoiminnan, maatalouden tai muun tulonhankkimistoiminnan, kuten vuokraustoiminnan ja omaisuuden luovutusvoiton tuottaman tulon perusteella maksuunpantavan veron suorituksiksi toimitetaan ennakonkanto, jollei tässä laissa toisin säädetä tai tämän lain nojalla toisin määrätä. Ennakonkanto toimitetaan myös silloin, jos ennakonpidätystä ei voida toimittaa, kuten silloin, kun suorituksen maksaja ei ole ennakonpidätysvelvollinen tai on vapautettu ennakonpidätysvelvollisuudesta. Ennakonkantoa ei kuitenkaan toimiteta tuloverolain 66 §:ssä tarkoitetun työsuhdeoption perusteella saadusta tulosta muutoin kuin verovelvollisen omasta pyynnöstä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

kiinteistöverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/1992) 2 §:n 1 momentti, 5 §:n 2 momentti, 15 § ja 25 §:n 2 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 2 momentti osaksi laissa 1084/1993, 15 § viimeksi mainitussa laissa ja 25 §:n 2 momentti laissa /2005, seuraavasti:

2 §

Kiinteistö

Kiinteistöllä tarkoitetaan tässä laissa tonttia, tilaa ja muuta Suomessa olevaa itsenäistä maanomistuksen yksikköä, joka on merkitty tai olisi merkittävä kiinteistönä kiinteistörekisterilaissa (392/1985) tarkoitettuun kiinteistörekisteriin.

5 §

Omistaja ja omistajan veroinen haltija

Omistajan veroisella haltijalla tarkoitetaan sitä, jolla on kalenterivuoden alkaessa:

- 1) pysyvä hallintaoikeus kiinteistöön; tai
- 2) vastikkeeton hallintaoikeus kiinteistöön perintökaaren (40/1965) 3 luvun 1 a §:n 2 momentin, testamentin tai muun sellaisen perusteen nojalla, jonka voimassaolo ei perustu kiinteistön omistajan tai aikaisemman omistajan tekemään sopimukseen.

15 §

Kiinteistön arvostaminen

Tätä lakia sovellettaessa kiinteistön arvona pidetään varallisuuden arvostamisesta verotuk-

sessä annetun lain (/) 5 luvun ja sen nojalla annettujen säännösten ja päätösten mukaisesti laskettavaa arvoa kiinteistöveron määräämisvuotta edeltävältä kalenterivuodelta. Yritysvarallisuuden kuuluvan kiinteistön arvo määrätään samojen perusteiden mukaan.

25 §

Veronkorotus, verotuksen oikaisu ja seurannaismuutos

Veronkorotuksen ja verotuksen oikaisun edellytyksiä arvioitaessa otetaan verovelvollisen antamina tietoina huomioon edellä 16 §:ssä tarkoitettu kehotuksesta annettujen tietojen lisäksi ne tiedot ja asiakirjat, jotka verovelvollinen on antanut tuloverotuksen toimittamista varten tai jotka tämä on verotusmenettelystä annetun lain nojalla antanut varallisuudesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran määrittäessä kiinteistöveroa vuodelta 2007.

Laki

keskusverolautakunnasta annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan keskusverolautakunnasta 26 päivänä heinäkuuta 1996 annetun lain (535/1996) 5 §:n 3 momentti seuraavasti:

5 §

Ennakkoratkaisu

— — — — —
Tuloveroa ja arvonlisäveroa koskevaa lainvoimaista ennakkoratkaisua on hakijan vaatimuksesta noudatettava sitovana siinä verotuksessa, jota varten se on annettu. Veron perimiseen velvollisen on kuitenkin noudatettava kor-

kotulon lähdeverosta annetun lain (1341/1990) ja rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) mukaista ratkaisua saatuaan päätöksestä tiedon tai, jos hakijana on verovelvollinen, tämän vaadittua päätöksen noudattamista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 5 ja 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta 30 päivänä joulukuuta 1999 annetun lain (1346/1999) 5 §:n otsikko sekä 1 ja 2 momentti sekä 6 §, sellaisena kuin niistä on 6 § osaksi laissa 477/2002, seuraavasti:

5 §

Tuloverotuksen julkiset tiedot

Vuosittain toimitetussa verotuksessa tuloverotuksen julkisia verotustietoja ovat verovelvollisen nimi, syntymävuosi ja kotikunta, jollei viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 24 §:n 1 momentin 31 kohdasta tai väestötietolain (507/1993) 25 §:n 4 momentista muuta johdu. Lisäksi julkisia ovat tiedot:

- 1) valtionverotuksessa verotettavasta ansiotulosta;
- 2) valtionverotuksessa verotettavasta pääomatulosta;
- 3) kunnallisverotuksessa verotettavasta tulosta;
- 4) tuloverosta, kunnallisverosta sekä maksuunpantujen verojen ja maksujen yhteismäärästä;
- 5) ennakoiden yhteismäärästä;
- 6) veronkannossa maksettavasta ja palautettavasta määrästä.

Vuosittain toimitetussa verotuksessa yhteisöjen ja yhteisötuuksien verotustiedoista julkisia ovat verovelvollisen nimi, kotikunta sekä yritys- ja yhteisötunnus. Lisäksi julkisia ovat tiedot:

- 1) verotettavasta tulosta;
- 2) maksuunpannun veron yhteismäärästä;
- 3) ennakoiden yhteismäärästä;
- 4) veronkannossa maksettavasta tai palautettavasta määrästä.

6 §

Kiinteistöverotuksen julkiset tiedot ja eräät muut julkiset verotustiedot

Julkisia verotustietoja ovat:

- 1) kiinteistön laskennallinen kiinteistövero, kiinteistövero sekä kiinteistöverovelvollisen nimi;
- 2) verotuslain (482/1958) 67 §:n mukaisesti nähtäville asetettu veroluokituksesta laadittu asiakirja ajantasaistusmerkintöineen;

3) eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksesta annetun lain (680/1976) nojalla veronhuojennuksen saaneen yhteisön nimi sekä tieto siitä, mitä verovuosia huojennus koskee;

4) tonnistoverolain (476/2002) nojalla tonnistoverovelvolliseksi hyväksytyn yhtiön nimi, tonnistoverokauden alkaminen sekä hyväksymisen peruuttaminen.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu tieto on julkinen verotuksen päättymishetken mu-

kaisena ja tulee julkiseksi kiinteistöverotuksen päätyttyä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Verovuodelta 2005 ja sitä aiemmilta verovuosilta toimitettua varallisuusverotusta koskevien tietojen julkisuuteen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2005